

[Startside](#) > ... > [Familierechtige Forhold Og Arv](#) > [Forældres Bortførelse Af Børn](#) > Domstolenes behandling af tilbagegivelsessager

Domstolenes behandling af tilbagegivelsessager

Er dit barn blevet bragt til et andet EU-land uden dit samtykke eller i strid med en rets-afgørelse? EU-retten fastsætter en ordning for retligt samarbejde, som skal sikre, at barnet hurtigt bringes tilbage til den medlemsstat, hvor det har sit sædvanlige opholdssted.

1 Hvilke EU-regler finder anvendelse?

Hvis et barn ulovligt er blevet bortført til eller ulovligt tilbageholdes i en anden medlemsstat end den, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted før bortførelsen, finder [Haagerkonventionen af 1980](#) anvendelse, suppleret af kapitel III og IV i [Bruxelles IIb-forordningen](#). Forordningen finder anvendelse i alle EU-lande med undtagelse af Danmark.

Du kan finde den praktiske vejledning i anvendelsen af Bruxelles IIb-forordningen på denne side: [EJN's publikationer](#).

2 Hvordan foregår sagen for retten, og hvad undersøger retten, når den skal afgøre, om barnet skal tilbagegives?

En sag om tilbagegivelse indbringes for retten i den medlemsstat, hvor barnet aktuelt befinder sig. Den kan indledes direkte af den eller de forældre, der ønsker barnet tilbagegivet, eller med bistand fra en central myndighed.

Retten skal behandle sagen hurtigt. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, bør afgørelsen træffes senest seks uger efter den dato, hvor retten modtager anmodningen.

Retten primære opgave i en sag om tilbagegivelse er at afgøre, om der er sket en bortførelse (barnet er blevet bortført til eller tilbageholdt i en anden medlemsstat end den, hvor barnet normalt boede før bortførelsen, og dette skete i strid med en anden persons forældremyndighed), og, hvis det er tilfældet, at sikre, at barnet hurtigt tilbagegives til den medlemsstat, hvor det havde sit sædvanlige opholdssted før bortførelsen.

Retten ser især på, om:

- barnet er blevet bortført til eller tilbageholdt i en anden medlemsstat end den, hvor det havde sit sædvanlige opholdssted før bortførelsen
- bortførelsen eller tilbageholdelsen er i strid med forældremyndigheden
- forældremyndigheden blev udøvet, enten i fællesskab eller alene, eller ville være blevet udøvet, hvis barnet ikke var blevet bortført eller tilbageholdt.

Hvis disse betingelser er opfyldt, skal retten som udgangspunkt bestemme, at barnet skal tilbagegives, medmindre en af de få afslagsgrunde i [Haagerkonventionen af 1980](#) finder anvendelse.

Barnet skal have en reel og effektiv mulighed for at give udtryk for sine synspunkter, hvis det er i stand til det. Den person, der anmoder om, at barnet tilbagegives, skal også have mulighed for at blive hørt. Hvis denne

betingelse ikke er opfyldt, kan retten ikke nægte tilbagegivelse af barnet.

Hvis det er relevant, kan retten også træffe midlertidige foranstaltninger eller beskyttelsesforanstaltninger for at sikre barnets sikkerhed eller gøre det lettere for barnet at have kontakt med den forælder, der ønsker barnet tilbagegivet. Sådanne foranstaltninger må ikke unødigt forsinke sagen om tilbagegivelse.

Under hele sagens forløb opfordrer retten parterne til at overveje mægling eller andre former for alternativ tvistbilæggelse, hvis det ikke strider mod barnets tarv. Hvis du vil vide mere om familiemægling, kan du gå til linket nederst på denne side.

Domstolene i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted før bortførelsen, har fortsat kompetence til at afgøre spørgsmål om forældreansvar, herunder spørgsmålet om forældremyndighed.

3 Kan en domstol i det land, hvor barnet er blevet bortført til, nægte, at barnet tilbagegives?

Hvis det fastslås, at barnet er blevet bortført, kan retten i det land, hvor barnet er blevet bortført til, kun nægte, at barnet tilbagegives:

- hvis den tilbageblevne forælder ikke faktisk udøvede forældremyndigheden, da bortførelsen fandt sted, eller havde givet samtykke til eller efterfølgende accepteret bortførelsen eller tilbageholdelsen (artikel 13, stk. 1, litra a), i [Haagerkonventionen af 1980](#))
- hvis der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil udsætte barnet for fysisk eller psykisk skade (artikel 13, stk. 1, litra b), i [Haagerkonventionen af 1980](#)). Tilbagegivelsen kan imidlertid ikke forhindres, hvis der er truffet passende foranstaltninger til at beskytte barnet (artikel 27, stk. 3, i [Bruxelles IIb-forordningen](#))
- hvis barnet modsætter sig tilbagegivelse (artikel 13, stk. 2, i [Haagerkonventionen af 1980](#))
- hvis tilbagegivelsen ikke ville være forenelig med grundlæggende principper i den anmodede stat til beskyttelse af menneskelige friheder og rettigheder (artikel 20 i [Haagerkonventionen af 1980](#)).

Selv om tilbagegivelsen af barnet nægtes, kan domstolene i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, stadig træffe afgørelse om forældremyndigheden og bl.a. tage hensyn til grundene til, at tilbagegivelsen blev nægtet. Enhver afgørelse om tilbagegivelse af barnet kan fuldbyrdes i andre medlemsstater.

4 Hvad sker der, når retten bestemmer, at barnet skal tilbagegives?

Hvis retten bestemmer, at barnet skal tilbagegives, kan afgørelsen fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor den er truffet, i overensstemmelse med denne stats nationale lovgivning.

Hvis barnet senere bringes til en anden medlemsstat, kan afgørelsen om tilbagegivelse anerkendes og fuldbyrdes der, uden at det er nødvendigt at indlede en ny tilbagegivelsessag efter Haagerkonventionen af 1980.

Den endelige afgørelse fra retten i oprindelsesmedlemsstaten anerkendes automatisk og kan fuldbyrdes i det andet EU-land, uden at der kræves en erklæring om eksigibilitet ("afskaffelse af eksekvatur"), forudsat at retten har udstedt en tilsvarende attest som omhandlet i [Bruxelles IIb-forordningen](#).

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

5 Relevante links

- [Centralmyndighedernes behandling af tilbagegivelsessager](#)
- [Find den centrale myndighed i dit EU-land og andre relevante oplysninger](#)
- [Praktisk vejledning i anvendelsen af Bruxelles IIb-forordningen](#)
- [Folder om grænseoverskridende bortførelse af børn iværksat af en forælder](#)
- [Familiemægling](#)
- [HCCH's afsnit om børnebortførelser](#)

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.